

Καραγκιόζης
Κι' ὁ ἀντάμης Κοσσονάκος δὲν φωνάζει, δὲν θυμόνει;
Χατζαϊβάτης
Ἐγινε ἀρχαιολόγος καὶ ἀγάλματα ξεχώνει.
Καραγκιόζης
Ἄμμὲ κι' ἡ ἵπποδρομία πῶς σοῦ φάνηκαν ἀλήθεια;
Χατζαϊβάτης
Πῶς νὰ μοῦ φανοῦν, ψυχὴ μου... σὰν βρασιμένα κολοκύθια.
Καραγκιόζης
Ὅλα τὰχουμε, καὶ μόνο ἵπποδρόμιο μᾶς λείπει.
Χατζαϊβάτης
Μὰ κι' αὐτὸ θαρρῶ πῶς ἦταν τῶν μεγάλων μας τερτίπι.
Καραγκιόζης
Ἄμμὲ τᾶλογα ἐκεῖνα, ὅπου εἶχαν οἱ ἵππότες;
Χατζαϊβάτης
Πῶς καλὰ θαρρῶ πῶς τρέχουν κᾶτι γαῖδαροι Πλακιάταις.
Καραγκιόζης
Ἄκουσες πῶς τὰ φωνάζουν; Δαγοβέρ, Ἀμούρ, Ρεβέκκες.
Χατζαϊβάτης
Ἄμμ' δὲν εἶδες πῶς πεθαίνουν γιὰ καβάλλα κι' ἡ γυναῖκες;
Καραγκιόζης
Ὅ,τι δοῦν εἰς τὴν Εὐρώπη ὅτῃ στιγμὴ τὸ μασκαρεύουν.
Χατζαϊβάτης
Κι' οἱ Ρωμηοὶ σὰν μπουνταλάδες γιὰ τὸ τίποτε χαζεύουν.
Καραγκιόζης
Τί Ρωμαῖκο! τί τόπος!...
Χατζαϊβάτης
Μωρὲ ποῦ θὰ καταντήση!
Καραγκιόζης
Ἐ! λαιπὸν γι' αὐτὰ ποῦ μούπες, ὄρσε μὲ ξυλιὰ μπαξίσι.
Χατζαϊβάτης
Δὲν ἐπίστευα ποτέ μου τέτοιο δῶρο νὰ μοῦ κάμης.
Καραγκιόζης
Νὰ καὶ τούτη, νὰ κι' ἐκεῖνη... τὰ κακάρωσε ὁ βλάμης.

Π Ρ Ω Τ Α Π Ρ Ι Λ Ι Α

Ἐχθὲς ἡμέρα Πρωταπριλιάς,
ἐσυλλογίσθη κι' ὁ βασιληᾶς
νὰ παραιτήσῃ τὸ τόσο γλέντι,
τοὺς περιπάτους καὶ τὸ ραχάτι,
σπαθὶ νὰ βάλῃ κι' αὐτὸς λεβέντη,
καὶ ὅτῶν ἐχθρῶν μας νὰ ἴμπῃ τὸ μάτι.

Ἐχθὲς, ἡμέρα Πρωταπριλιάς,
κι' ὁ δευτέρός μας ὁ βασιληᾶς,
ὁ σὶρ Τρικούπης μὲ τὰ φωκὸλα
ἐσκέφθη μία δουλειὰ χρυσή,
οἱ νέοι φόροι νὰ βγοῦν ἀπ' ὄλα,
κι' ἀπ' τὸν καπνὸ μας κι' ἀπ' τὸ κρασί.

Ἐχθὲς ποῦ ἦταν Πρωταπριλιά,
ἀποφασίσαν κι' οἱ Τραπεζίταις
νὰ μὴ φτωχαίνουν τὸν κόσμον πλιά,
καὶ οὔτε νάχουν κρυφούς μεσίταις·
κι' ἀπ' τὰ καλὰ των καὶ τοὺς παράδες
νὰ πάρουν μέρος κι' οἱ φουκαράδες.

Ἐχθὲς ποῦ ἦταν Πρωταπριλιά,
ἀποφασίσαν κι' οἱ λωποδύταις
νὰ πιάσουν ἄλλη καλὴ δουλειὰ,
κι' ἔτσι νὰ γίνουν χρηστοὶ πολίταις·
κι' ὁ Κοσσονάκος νὰ ἡσυχάζῃ,
καὶ ὅτῳ Δελτίο νὰ μὴ τοὺς βάζῃ.

Ἐχθὲς ποῦ ἦταν Πρωταπριλιά,
κι' ἔταιρεία τοῦ Γιάζ ἀκόμη
ἐσυλλογίσθη πῶς πρέπει πλιά
νὰ πλημμυρήσουν μὲ φῶς οἱ δρόμοι·
καὶ ὅταν φέγγῃ λαμπρὸ φεγγάρι
νὰ μὴν ἀφίγη στυστὸ φανάρι.

Ἐχθὲς ποῦ ἦταν Πρωταπριλιά,
ἐσκέφθη κι' ὀλη ἡ Ρωμηοσύνη
νὰ φασκελώσῃ τὴν τεμπελιά
καὶ προκομμένη κι' αὐτὴ νὰ γίνη·
νὰ λείψῃ τόση κλεψιά καὶ ψέμμα
καὶ τὴ σημαία νὰ βιάψῃ μ' αἷμα.

Τ Ε Λ Ε Υ Τ Α Ι Α Ω Ρ Α

Θέλω τώρα νὰ σὰς γράψω
ὅτῃν Εὐρώπη τί συμβαίνει,
ἀλλὰ πρέπει πιά νὰ πάψω,
γιατὶ τόπος δὲν μοῦ μένει.

Τὰ ἄλλα μας τὰ φύλλα
θὰ βγαίνουν πῶς καλὰ,
μὲ χίλια δρόσ ποικίλα,
μὲ λόγια πῶς πολλὰ,
καὶ τρά λά λά λά λά.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο
μὲς ὅτου Παππαλεξανδρῆ
εἶναι τὸ Τυπογραφεῖο·
συνορεύει μὲ μανδρὶ,
μὲ τοὺς Ἀγγίους Θεοδώρους,
καὶ μὲ κάποιους τορναδόρους.